

Griekenland

Het blijde nieuws deze week is dat de eurogroep en het IMF donderdagavond instemden met de uitbetaling van 8,5 miljard euro aan Griekenland (de achtste tranche van een noodlening van 86 miljard die de eurolanden in augustus 2015 aan Griekenland toezegden).

Maar hoe nu verder?

Volgens Kenneth Rogoff, economieprofessor aan Harvard University, moet de eurozone ingrijpende hervormingen doorvoeren – of uit elkaar vallen. Hieronder enkele citaten uit zijn [opiniestuk 'The eurozone must reform or die' voor Project Syndicate](#):

'Niet alles gaat goed. Griekenland groeit nog steeds nauwelijks en de mensen die Duitsland daarvan de schuld geven hebben niet goed naar de cijfers gekeken: met aanmoediging van linkse Amerikaanse economen heeft Griekenland het wellicht meest softe reddingspakket in de moderne geschiedenis weten te verknallen. Italië heeft het beter gedaan, al zijn de reële inkomens daar lager dan tien jaar geleden. Voor heel zuidelijk Europa geldt dat de euro ene gouden kooi is gebleken die grotere fiscale en monetaire discipline oplegde en de wisselkoers wegnam als cruciale opvangmiddel van onvoorziene schokken. Een reden waarom Groot-Brittannië het economisch redelijk doet sinds het Brexit-referendum is de devaluatie van het Britse pond.'

'Het is nu duidelijk dat de euro niet nodig was voor het succes van de EU, maar in plaats daarvan een enorm struikelblok is gebleken. Eurocraten vergeleken vaak de Europese integratie met fietsen: je moet bewegen, anders val je om. Als dat zo is, dan was de premature invoering van de euro een omweg door dik, nat cement. Veel belangrijker dan de euro voor het bereiken van prijsstabiliteit is de komst geweest van de moderne, onafhankelijke centrale bank.'

'De vraag is nu hoe de EU uit het natte cement kan komen. Hoewel veel Europese politici het niet zullen willen toegeven, is de status quo waarschijnlijk niet houdbaar. Er moet ofwel grotere fiscale integratie komen of een chaotische breuk.'

'Het is verbazingwekkend naïef om te denken dat de euro de komende 5-10 jaar, zo niet sneller, niet opnieuw op de proef gesteld zal worden. Maar als dat zo is, waarom zijn de markten dan zo kalm? Misschien denken investeerders dat er nieuwe 'reddingen' zullen blijven komen, hoezeer Duitse politici ook beweren van niet. Het opkopen van de schulden van perifere landen door de Europese Centrale Bank is al een impliciete subsidie, en de discussie over euro-obligaties neemt toe. Of investeerders gokken dat het zuiden al te ver in het cement gereden is om er nog uit te komen. Duitsland zal hun begrotingen uit blijven persen totdat zijn banken terugbetaald zijn. In beide gevallen is het beter snel actie te ondernemen en het niet te wachten op het moment van de waarheid voor de euro.'